

Hva kjennetegner et evangelikalt bibelsyn?

Utdrag fra sentrale Lausannedokumenter

Lars Dahle

Førsteamanuensis i systematisk teologi, NLA Mediehøgskolen Gimlekollen

lars.dahle@nla.no

Innledning

Etableringen av Norsk Lærerakademi (NLA) som strategisk pedagogisk initiativ på 1960-tallet kan beskrives som et fellesprosjekt mellom ulike konservative norske teologiske tradisjoner, med den norske lagsbevegelsen som en sentral fellesarena. Teologer som Ole Hallesby og Carl Fr. Wisløff synes å ha vært sentrale inspiratorer i tidlig fase.¹ Samtidig har NLA gjennom historien vært preget av en bredde av teologiske impulser, ikke minst med luthersk fortegn.

Det er verdt å merke seg at Hallesby og Wisløff begge hadde et sterkt og omfattende engasjement både i den norske og i den internasjonale studentlagsbevegelsen. Begge sto sentralt i opprettelsen av International Fellowship of Evangelical Students (IFES) i 1947 og hadde dermed en direkte tilknytning til et sentral internasjonalt evangelikalt² nettverk. Det betød også at begge sto sammen om følgende skriftsyn i IFES' trosgrunnlag (*Doctrinal Basis*): "The divine inspiration and entire trustworthiness of Holy Scripture, as originally given, and its supreme authority in all matters of faith and conduct."³

I denne artikkelen fokuserer jeg på Lausannebevegelsens bibelsyn som representativt for internasjonal evangelikal teologi, misjon og kirkeliv. Det er her verdt å merke seg at innflytelsen fra IFES var ty-

delig allerede fra Lausannebevegelsens begynnelse:

In Lausanne 1974, according to church historian Ian Rennie, over fifty percent of platform speakers had a background in an IFES movement. In 2010 [in Cape Town] the proportion was equally high.⁴

Det er rimelig å anta at tilsvarende forbindelseslinjer kan trekkes historisk mellom den norske lagsbevegelsen og norsk engasjement i den internasjonale Lausannebevegelsen.

Seks av syv nåværende NLA-eiere⁵ er medlemmer av NORME, en paraplyorganisasjon for norske misjonsorganisasjoner som er tilknyttet både Lausannebevegelsen og den evangeliske alliansen (World Evangelical Alliance).⁶ Den tydelige tilknytningen til Lausanne på eiersiden, gjør det naturlig å inkludere en dokumentasjon av Lausannebevegelsens bibelsyn i dette temanummeret. Dette skjer gjennom noen utdrag fra sentrale Lausannedokumenter, som på denne måten gjøres mer tilgjengelig med tanke på videre refleksjon over og arbeid med aktuelle bibelsynsspørsmål.

Som tillitsvalgt i den internasjonale Lausannebevegelsen⁷ har jeg et personlig og forpliktende forhold til bevegelsens tre grunnlagsdokumenter, altså med andre ord til *Lausannepakten* (1974), *Manilamani-*

festet (1989) og *Cape Town-erklæringen* (2011). Samtidig har jeg gjort Lausanne-bevegelsens teologi og missiologi til gjenstand for forskning, noe som særlig kommer til uttrykk i mine artikkelbidrag i *The Lausanne Movement: A Range of Perspectives*.⁸

Lausannepakten

Den engelske anglikanske presten, bibellæreren og misjonslederen John Stott var hovedforfatter til *Lausannepakten*. Dette historiske grunnlagsdokumentet har hatt en sentral rolle for evangelikale ledere, organisasjoner og menigheter verden over:

First, the actual statements in the covenant have proved to contain essential elements for a theological identity as an evangelical. *Secondly*, the covenant has functioned as a unique organizational resource, both as a faith basis for many evangelical organizations and agencies, and as a theological platform for evangelical partnerships. *Thirdly*, the concept of evangelization in the covenant combines a clear focus on evangelism with a holistic approach and emphasis.⁹

Paragrafen om bibelsyn er et av *Lausannepaktens* mest kjente punkt. Her beskrives hva som av mange er blitt omtalt som sentrale kjennetegn for et evangelikalt bibelsyn.¹⁰

2. Bibelens autoritet og kraft

Vi fastholder både Det gamle- og Det nye testamentets guddommelige inspirasjon, sannhet og autoritet. I sin helhet er disse skrifter det eneste skrevne Guds ord, uten feil i alt det slår fast og den eneste ufeilbarlige norm for lære og liv. Vi slår også fast at Guds ord har kraft til å fullføre hans frelsesplan. Bibelens budskap er rettet til hele menneskeheten. For Guds åpenbaring i Kristus og i Skriften er uforanderlig.

Gjennom den taler Den Hellige Ånd også i dag. Han opplyser Guds folk i enhver kultur, slik at det med egne øyne på ny kan oppfatte Ordets sannhet. På den måten avdekkes stadig mer av Guds mangesidige visdom for hele kirken. (2. Tim. 3,16; 2. Pet. 1,21; Joh. 10,35; Es. 55,11; 1. Kor.1,21; Rom. 1,16; Matt. 5,17-18; Jud.3; Ef. 1,17-18,3,10 og 18)¹¹

The Lausanne Covenant: An Exposition and Commentary

En rekke sentrale misjonsteologiske og misjonsstrategiske spørsmål er blitt drøftet av Lausannebevegelsen i en serie med temahefter som er kalt *Lausanne Occasional Papers* (LOP). Vi finner en forholdsvis omfattende utleggelse av Lausannepaktens bibelsynsparagraf i *Lausanne Occasional Paper* 3. Dette temaheftet ble skrevet i 1975 av John Stott, med tittelen *The Lausanne Covenant: An Exposition and Commentary*.

Her møter vi en klassisk redegjørelse om bibelsyn av *Lausannepaktens* forfatter, preget av Stotts sedvanlige kombinasjon av konsise og balanserte formuleringer. Teksten foreligger kun på engelsk, og i det følgende inkluderer jeg hele Stotts utleggelse av Lausannepaktens paragraf 2.

It may seem strange that the Lausanne Covenant, which is primarily concerned with worldwide evangelization, should include a statement about biblical authority and indeed emphasize it by putting it in such a prominent place, second only to the doctrine of God. But this faithfully reflects the Congress program in which the first Biblical Foundation Paper was entitled "Biblical Authority and Evangelism." Dr. Susumu Uda began, "The problem of authority is the most fundamental problem that the Christian Church always faces." Both evangelism and

the nurture of converts involve teaching and therefore raise the question, "What shall we teach?" As Dr. Francis Schaeffer wrote in his later paper, "The Gospel we preach must be rich in content." And this content must be biblical content. The Covenant concentrates on three features of the Bible—its authority, its power and its interpretation.

A. The Authority of the Bible

What is meant by "the Bible" is *both Old and New Testament Scriptures in their entirety*, and these are described as *the only written Word of God*. Scripture is "the Word of God" because God "spoke" it (Heb. 1:1,2; I Thess. 2:13); it is his "written Word" for he then caused it to be recorded for the instruction of later generations (Rom. 15:4; I Cor. 10:6,11; I Tim. 3:14,15); and it is his "only" written Word, for we cannot accept the so called sacred scriptures of other religions (e.g., the Koran or the Book of Mormon) as having come out of the mind and mouth of God. Three words are used to define more clearly the divine origin of Scripture—*inspiration, truthfulness and authority*.

(i.) *Inspiration*. This does not mean that God somehow breathed into words which had already been written, or into the writers who wrote them, but rather that the words themselves were "God-breathed" (II Tim. 3:16, literally). Of course, they were also the words of men who spoke and wrote freely. Yet these men were "moved by the Holy Spirit" (II Pet. 1:21) to such an extent that it could be said of their words "the mouth of the Lord has spoken it" (Isa. 40:5).

(ii.) *Truthfulness*. Since Scripture is God's Word written, it is inevitably true. For "God is not man that he

should lie" (Num. 23:19). On the contrary, as Jesus himself said in prayer to the Father, "Thy word is truth" (John 17:17). And since it is true, it is *without error in all that it affirms*. Notice the careful qualification. For not everything contained in Scripture is affirmed by Scripture. To take an extreme example, Psalm 14:1 contains the statement "there is no God." This statement is false. But Scripture is not affirming it. What Scripture affirms in that verse is not atheism, but the folly of atheism, "The fool says in his heart, 'There is no God'." It is important, therefore, in all our Bible study to consider the intention of the author, and what is being asserted. It is this, whatever the subject of the assertion may be, which is true and inerrant.

(iii.) *Authority*. The order of the three words is logical. It is the divine *inspiration* of Scripture which has secured its *truthfulness*, and it is because Scripture is truth from God that it has *authority* over men. Indeed (echoing the Westminster Confession) it is *the only infallible rule of faith and practice*. Different churches value secondary rules (creeds, confessions and traditions) to govern their faith (what they believe and teach) and their practice (what they do), but Scripture is the only infallible rule to whose authority therefore all churches should humbly bow. Jesus himself, in his controversy with the Pharisees, made it plain that ecclesiastical traditions must always be subservient to Scripture, because the former are man's words, while the latter is God's (Mark 7: 1-13). Indeed, Jesus' own reverent submission to the Old Testament Scriptures and his provision for the New Testament Scriptures by his appointment of the apostles are together one of the principal reasons for our own acceptance of

the authority of Scripture. The disciple is not above his master.

B. The Power of the Bible

We also affirm the power of God's Word to accomplish his purpose... God's words are not like our words. Human words are often as feeble as the breath with which they are spoken. But when God speaks he acts. His Word never returns to him empty, but always accomplishes his purpose (Isa. 55:11). For example, it was by his Word that he created, "God said and it was so" (Gen. 1:9, and throughout the chapter). "He spoke, and it came to be" (Psa. 33:6,9).

What is true of creation is equally true of *his purpose of salvation*. The Gospel itself is "the power of God for salvation to everyone who has faith" (Rom. 1:16). Man cannot save himself by his own wisdom. Instead, it pleases God "through the folly of what we preach to save those who believe" (I Cor. 1:21). Not that we should separate the power of God's Word from the power of God's Spirit. The Spirit uses the Word, and speaks and acts through it (e.g., I Cor. 2:1-5; I Thess. 1:5; I Pet. 1:12). Scripture is rich in the metaphors with which it indicates the power of the Word in the hand of the Spirit (e.g., Jer. 23:29 "fire" and "hammer"; Eph. 6:17 and Heb. 4:12 "sword"; I Pet. 1:23 and Jas. 1:21 "seed," etc.). This assurance should give great confidence to all Christians who in their preaching and witnessing handle Scripture faithfully and humbly.

C. The Interpretation of the Bible

The last four sentences of the paragraph touch upon an important paradox regarding our understanding of God's Word. On the one hand, *the message of the Bible* is exactly the same for all men in

all places and at all times. Its relevance is not limited to any particular generation or any particular culture. On the contrary, it is *addressed to all mankind*. This is because *God's revelation in Christ and in Scripture is unchangeable*. As Jesus said, it "cannot be broken" (John 10:35, cf., Matt. 5:17,18). It has been delivered to us "once for all" unalterably (Jude 3). And being God's truth it possesses a marvelous universality. As *through it the Holy Spirit still speaks today*, it has a message for everybody everywhere.

On the other hand, its inalterability is not a dead, wooden, colorless uniformity. For as the Holy Spirit used the personality and culture of the writers of his Word in order to convey through each something fresh and appropriate, so today *he illumines the minds of God's people in every culture to perceive its truth freshly through their own eyes*. It is he who opens the eyes of our hearts (Eph. 1:17,18), and these eyes and hearts belong to young and old, Latin and Anglo-Saxon, African, Asian and American, male and female, poetic and prosaic. It is this "magnificent and intricate mosaic of mankind" (to borrow a phrase of Dr. Donald McGavran's) which the Holy Spirit uses to disclose from Scripture *ever more of the many-colored wisdom of God* (a literal translation of Eph. 3:10). Thus *the whole church* is needed to receive God's whole revelation in all its beauty and richness (cf., Eph. 3:18 "with all the saints").¹²

Det er verdt å merke seg at Lausannebevegelsen aldri har arrangert en konsultasjon som kun har hatt bibelsyn som tema. Dermed er det heller ikke gitt ut noen LOP som har fokusert på bibelsynsspørsmål. Derfor er avsnittet ovenfor (fra

LOP 3) den fylldigste og mest presise redogjørelsen for bevegelsens bibelsyn som foreligger i et offisielt Lausannedokument.

Manilamanifestet

Lausanne arrangerte sin andre globale kongress i 1989 i Manila. Kongressens hoveddokument ble publisert under tittelen *Manilamanifestet*, igjen med John Stott som hovedforfatter. Manifestet "is essentially an elaboration of the Lausanne Covenant fifteen years earlier".¹³

Bibelsynsspørsmål var ikke i fokus under denne andre kongressen og Lausannepaktens bibelsynsparagraf er derfor ikke videreutviklet. Det er allikevel naturlig å inkludere de tre første av de såkalte *bekreftelsene* ("affirmations"). Her synliggjøres den nære sammenhengen mellom de to første kongressene, også når det gjelder bibelsyn:

1. We affirm our continuing commitment to the Lausanne Covenant as the basis of our cooperation in the Lausanne movement.
2. We affirm that in the Scriptures of the Old and New Testaments God has given us an authoritative disclosure of his character and will, his redemptive acts and their meaning, and his mandate for mission.
3. We affirm that the biblical gospel is God's enduring message to our world, and we determine to defend, proclaim and embody it.¹⁴

Cape Town-erklæringen

Den tredje globale Lausannekongressen ble arrangert i 2010 i Cape Town. Kongressen hadde et fokus på den globale misjonsoppgaven, denne gang formulert som det "å bære vitnesbyrd om Jesus Kristus og alt han lærte – blant alle folk, på alle samfunnets områder, samt på ideenes område".¹⁵

Lausannes internasjonale ledelse (sær-

lig representert ved Doug Birdsall og Lindsay Brown) og bevegelsens teologiske arbeidsgruppe (TWG) forberedte i en årrekke kongressens hoveddokument gjennom omfattende høringer og publisering av flere arbeidsdokumenter. Leder for TWG var den britiske GT-teologen og missiologen Chris Wright, som også ble *Cape Town-erklæringens* hovedforfatter.¹⁶ Dette dokumentet er Lausannebevegelsens veikart i inneværende tiår og består av to deler. Mens første del er utformet som en evangelikal bekjennelse, er andre del et kall til misjonær handling.

Avsnittet om bibelsyn er hentet fra dokumentets første del. Her brukes bibelsk pakts-terminologi, med utgangspunkt i utsagnet "Vi elsker fordi Gud elsket oss først." Dette etterfølges av utsagn om at "vi elsker Den Treenige Gud, vi elsker Faderen, Sønnen og Den Hellig Ånd", samt at "vi elsker Guds ord" ("God's Word") og "Guds verden" ("God's World"). Til slutt i første del av erklæringen vektlegges at "vi elsker Guds evangelium, Guds folk og Guds misjon".

Dette gir konteksten for følgende sentrale avsnitt i *Cape Town-erklæringen* om bibelsyn:

6. Vi elsker Guds ord

Vi elsker Guds ord i Det gamle og Det nye testamentes skrifter og gjentar salmistens glade jubel over Toraen: "Jeg elsker dine budord mer enn gull ... Å, som jeg elsker din lov." Vi mottar hele Bibelen som Guds ord, inspirert av Guds Ånd, talt og skrevet ned av menneskelige forfattere. Vi bøyer oss for den som høyeste og eneste autoritet, som styrer vår tro og vår handling. Vi vitner om Guds ords kraft til å fullføre hans frelsesplan. Vi slår fast at Bibelen er Guds endegyldige skrevne ord, som ikke blir overgått av noen annen senere åpenbaring, men vi gleder oss også over at Den

hellige ånd opplyser Guds folks tanker slik at Bibelen fortsetter å tale Guds sannhet på nye måter til mennesker i alle kulturer.

A. Den personen Bibelen åpenbarer. Vi elsker Bibelen som en brud elsker brevene fra sin ektemann, ikke for papiret de er skrevet på, men for personen som taler gjennom dem. Bibelen gir oss Guds egen åpenbaring av hans identitet, karakter, hensikter og handlinger. Den er det primære vitnesbyrdet om Herren Jesus Kristus. Når vi leser den, møter vi ham med stor glede ved hans Ånd. Vår kjærlighet til Bibelen er et uttrykk for vår kjærlighet til Gud.

B. Den historien Bibelen forteller. Bibelen forteller den universelle beretning om skapelse, fall, forløsning i historien og nyskapelse. Denne overordnede fortellingen gir oss vår helhetlige og sammenhengende bibelske virkelighetsforståelse og former vår teologi. I sentrum av denne fortellingen står frelsesbegivenhetene i Kristi død og oppstandelse som et klimaks og utgjør kjernen i evangeliet. Det er denne fortellingen (i Det gamle og Det nye testamente) som forteller oss hvem vi er, hvorfor vi er her, og hvor vi skal. Denne fortellingen om Guds misjon definerer vår identitet, driver vår misjon, og forsikrer oss om at avslutningen er i Guds hender. Denne fortellingen må forme Guds folks hukommelse og håp og styre innholdet i deres evangeliserende vitnesbyrd slik det gis videre fra generasjon til generasjon. Vi må gjøre Bibelen kjent med alle mulige midler, for dens budskap er for alle mennesker på jorden. Vi forplikter oss derfor på ny til å fortsette arbeidet med å oversette, utbre og undervise i Skriften i alle kulturer og på alle språk, også dem som i hovedsak er muntlige eller ikke har noe skriftspråk.

C. Den sannheten Bibelen lærer. Hele Bibelen lærer oss hele Guds råd, den sannhet Gud vil vi skal kjenne. Vi bøyer oss for den som sann og pålitelig i alt den slår fast, for den er ordet fra den Gud som ikke kan lyve og ikke svikter. Den er klar og tilstrekkelig til å åpenbare veien til frelse. Den er grunnlaget for å utforske og forstå alle dimensjonene av Guds sannhet. Vi lever imidlertid i en verden full av løgn og avvisning av sannheten. Mange kulturer viser en dominerende relativisme som fornektet at det finnes noen absolutt sannhet, eller at det er mulig å kjenne sannheten. Dersom vi elsker Bibelen, må vi reise oss til forsvar for dens krav på sannhet. Vi må finne nye måter å uttrykke Bibelens autoritet på i alle kulturer. Vi forplikter oss igjen til å kjempe for å forsvare Guds åpenbarings sannhet som en del av det kjærlighetsarbeidet vi gjør for Guds ord.

D. Det liv som Bibelen krever.

”Ordet er deg ganske nær, i din munn og i ditt hjerte, så du kan leve etter det.” Jesus og Jakob kaller oss til å gjøre det ordet sier, ikke bare høre det. Bibelen beskriver en livskvalitet som skulle kjennetegne den troende og samfunnet av troende. Fra Abraham via Moses, salmistene, profetene og Israels visdom, og fra Jesus og apostlene lærer vi at en slik bibelsk livsstil omfatter rettferdighet, barmhjertighet, ydmykhet, integritet, sannferdighet, seksuell renhet, gavmildhet, vennlighet, selvfornektelse, gjestfrihet, tilgivelse, glede, tilfredshet og kjærlighet, at man skaper fred, at man ikke gjengjelder eller hevner seg, at man gjør godt – alt dette forent i et liv med tilbedelse, lovprisning og trofasthet mot Gud.

Vi bekjenner at vi lettvint sier at vi elsker Bibelen uten å elske det livet

den lærer oss – et liv som koster noe i praktisk lydighet mot Gud gjennom Kristus. Men ”ingenting er en bedre anbefaling av evangeliet enn et forvandlet liv, og ingenting bringer det mer i vanry enn manglende sammenheng mellom liv og lære. Vi er pålagt å leve på en måte som er verdig Kristi evangelium, ja, til og med å være en pryd for det og øke dets skjønnhet ved hellige liv.” For Kristi evangeliums skyld forplikter vi oss derfor på ny til å bevise vår kjærlighet til Guds ord ved å tro og adlyde det. Det er ingen bibelsk misjon uten en bibelsk livsførsel.¹⁷

Dette avsnittet om bibelsyn er en videreutvikling av Lausannepaktens skriftsyns-paragraf, med vekt på henholdsvis ”person, historie, sannhet og liv”. Det er også grunn til å merke seg at allerede her i dokumentets første del reises en rekke misjonsstrategiske spørsmål.

Cape Town-erklæringens andre del inneholder et kall til handling, med utgangspunkt i seks ulike temaer. Det fjerde temaet dreier seg om ”å forstå Kristi vilje for verdens evangelisering”, med fokus på ”unreached and unengaged peoples”. Her nærmer vi oss et meget sentralt punkt i Lausannebevegelsen, og i tilknytning til dette punktet nevnes en rekke misjonsstrategiske spørsmål som har å gjøre med ”Bible poverty”, ”Bible translations”, ”Bible ignorance” og ”Bible literacy”.

1. Unådde og uengasjerte folk

Guds hjerte lengter etter at alle folkeslag skal ha tilgang til kunnskapen om Guds kjærlighet og hans frelsesverk i Jesus Kristus. Vi erkjenner med sorg og skam at det er tusener av folkegrupper i hele verden hvor denne tilgangen ennå ikke er mulig gjort gjennom et kristent vitnesbyrd. Dette er folk som er unådde, i den betydning at det ikke er noen kjente troende og ingen kirke

blant dem. Mange av disse folkene er også uengasjert i den forstand at vi for tiden ikke kjenner til noen kirker eller misjonsorganisasjoner som i det hele tatt forsøker å dele evangeliet med dem. Det er faktisk bare en liten prosentdel av kirkens ressurser (menneskelige og materielle) som blir rettet mot de minst nådde folkeslagene. Per definisjon er disse folkeslagene slik at de ikke vil invitere oss til å komme med de gode nyhetene, siden de ikke vet noe om dem. Deres eksistens blant oss i vår verden 2000 år etter at Jesus befalte oss å gjøre alle folkeslag til disipler, utgjør ikke bare en dom over vår ulydighet og en form for åndelig urettferdighet, men også et taust ”makedonsk kall”.

La oss stå opp som den verdensvide kirke for å møte denne utfordringen og:

A. omvende oss fra å være blinde for at så mange unådde folkeslag fremdeles finnes i vår verden og fra vår mangel på hast når det gjelder å dele evangeliet blant dem.

B. fornye vår forpliktelse til å gå til dem som ennå ikke har hørt evangeliet, engasjere oss dypt i deres språk og kultur, leve evangeliet blant dem i inkarnert kjærlighet og offervillig tjeneste, formidle Herren Jesu Kristi lys og sannhet i ord og gjerning, og vekke dem ved Den hellige ånds kraft for Guds overraskende nåde.

C. ta sikte på å utrydde bibelfattigdom i verden, for Bibelen er fortsatt nødvendig for evangelisering. For å gjøre dette må vi:

1) fremskynde oversettelsen av Bibelen til språket til de folkene som ennå ikke har noen del av Guds ord på sitt morsmål,

2) gjøre Bibelens budskap vidt tilgjengelig ved hjelp av muntlige midler. (Se også Muntlige kulturer nedenfor.¹⁸)

D. ta sikte på å utrydde bibeluvitenhet i kirken, for Bibelen er fortsatt nødvendig for å gjøre troende til disipler etter Kristi forbilde.

1) Vi lengter etter å se hele Guds kirke bli grepet av en ny overbevisning om den sentrale nødvendighet av bibelundervisning for kirkens vekst i tjeneste, enhet og modenhet. Vi gleder oss over gavene til alle dem som Kristus har gitt til kirken som pastor-lærere. Vi vil gjøre alt for å finne dem og oppmuntre, trene og støtte dem i forkynnelse og undervisningen i Guds ord. Når vi gjør dette, må vi imidlertid forkaste den type klerikalisme som begrenser tjenesten med Guds ord til noen få betalte profesjonelle eller til formell forkynnelse på kirkelige prekestoler. Mange menn og kvinner som klart er utrustet med gaver til å være hyrder og lærere for Guds folk, utøver sine gaver på en uformell måte eller utenom offisielle kirkesamfunnsstrukturer, men med en åpenbar velsignelse fra Guds Ånd. Disse trenger også å bli anerkjent, oppmuntret og utrustet på rett måte for å formidle Guds ord.

2) Vi må fremme bibelkunnskap blant den generasjonen som bruker digital kommunikasjon fremfor bøker, ved å oppmuntre til digitale metoder for å studere Bibelen induktivt med samme dybde som for tiden krever papir, penn og blyant.

E. La oss bevare plasseringen av evangelisering i sentrum av den fullt integrerte bredden i all vår misjon siden evangeliet selv er kilden, innholdet og autoriteten i all bibelsk gyldig misjon. Alt vi gjør, bør være både en legemliggjørelse og en

forkynnelse av Guds kjærlighet og nåde og hans frelsesverk i Jesus Kristus.¹⁹

Dette avsnittet i *Cape Town-erklæringen* illustrerer at skriftsynet i Lausannebevegelsen hverken kan ses isolert fra misjonsteologiske og misjonsstrategiske anliggender eller fra bibelglede og praktisk bibelbruk. Det bør nevnes at Lausannebevegelsen særlig siden Cape Town-kongressen har lagt stor vekt på å stimulere til felles induktivt bibelstudium eller "manuscript Bible study" (se også vedlegg til denne artikkelen). Ofte brukes begrepet "Scripture Engagement" for å fange inn arbeid med bibelspredning, bibelmarkeringer og bibelbruk.²⁰

Veikart

Vi har allerede nevnt at Lausannebevegelsen mener at *Cape Town-erklæringen* er velegnet som veikart i ulike evangelikale sammenhenger. I forordet uttrykkes dette på følgende måte:

What are our hopes for *The Cape Town Commitment*? We trust that it will be talked about, discussed, and afforded weight as a united statement from evangelicals globally; that it will shape agendas in Christian ministry; that it will strengthen thought-leaders in the public arena, and that bold initiatives and partnerships will issue from it.²¹

Dette gjelder også i forhold til bibelsyn, bibeltolkning, bibelbruk eller bibelspredning. Forhåpentlig kan denne artikkelen bidra til å gjøre Lausannes rike ressurser enda mer tilgjengelig for videre arbeid, refleksjon og debatt.²²

Vedlegg:²³

Introduction to Inductive Bible Study

Goals

1. Discover what a biblical author intended to communicate to his original audience.
2. Encounter Jesus and be transformed by his Word.

Implications

1. God works through human authors who made choices of words, phrases, illustrations, etc.
2. Studying the Bible is a cross-cultural experience for us because we don't live in the ancient world that the original audience did.
3. It takes effort and humility to think about the author and audience rather than expect the Bible to be written directly for us.

Three steps

- *Observation* – What does the text say?
- *Interpretation* – What does the text mean?
- *Application* – How does the text speak to my life?

Observation

Look for 7 FACT-finding questions – questions to determine...

- the SETTING or CONTEXT – Who? Where? When?
- the EVENT or IDEA – What? How? Why?
- the RESULT or CONSEQUENCE – So?
- word RELATIONSHIPS – repetitions, similarities, contrasts, cause to effect, general to particular, particular to general, etc.
- LOGICAL CONNECTORS – but, for, therefore, so that, because, if ... then.
- UNITS of thought – change in location, time, theme, characters, thoughts or actions.
- Old Testament QUOTES or allusions.

Interpretation

1. Ask good questions:
 - Use the language of the text.
 - Include in your question the issue that troubles or intrigues you.
 - Refer to the original audience.
2. Answer your questions from the text:
 - Use the immediate context to define meanings.
 - Develop theories that hold multiple observations together.
 - Use cultural and historical background to answer through the lens of the author and original audience.
3. Summarize the core message.

Application

- Pray for the Holy Spirit to lead you.
- Turn the main point(s) into questions for reflection.
- Look for places in your life that are similar to one of the characters or the situation.
- Look for promises, commands and / or an example to follow or avoid.
- Be specific.
- Choose an action that you can take in the next two days.
- Share your insights / plans with another.

Noter

1. Se Odd Sverre Hoves forumartikkel i denne artikkelsamlingen: ”Debatten om NLAs skriftsyn vinteren 2013-2014. Noen personlige observasjoner.”
2. For en forklaring av begrepet ”evangelikal”, se M. S. Dahle, L. Dahle og K. Jørgensen, ”Introductory Chapter: Evangelical Perspectives on Mission – from Lausanne to Cape Town”, i M. S. Dahle, L. Dahle og K. Jørgensen (red) *The Lausanne Movement: A Range of Perspectives* (Oxford: Regnum Books International, 2014), 1-10. Boka er tilgjengelig online som ”free download for personal use”: http://www.ocms.ac.uk/regnum/downloads/The_Lausanne_Movement-Final-WMF.pdf.
3. <http://ifesworld.org/en/our-beliefs>. Den norske lagsbevegelsen har først i senere tid utarbeidet sitt trosgrunnlag. Punktet om bibelsyn er formulert slik: ”2. Bibelen er Guds pålitelige ord. Skriften alene er den avgjørende norm i alle spørsmål om tro og liv. Alt Bibelen slår fast som sant, er bindende for Kristi kirke. Bibelen forstås ut fra sitt eget vitnesbyrd om Jesus Kristus og hans frelsesverk. Guds ord både avslører synden og setter mennesker fri. Slik er Ordet Åndens middel til å skape sann tro på Jesus Kristus.” (http://www.nkss.no/wp-content/uploads/sites/2/2013/08/lover_trosgrunnlag_etiske-retningslinjer.pdf)
4. Julia Cameron, ”John Stott and the Lausanne Movement: A Formative Influence” i Margunn S. Dahle, L. Dahle og K. Jørgensen (red.) *The Lausanne Movement: A Range of Perspectives* (Oxford: Regnum Books international, 2014), 63 (fotnote 11).
5. NLA har følgende eiere: NLM, Normisjon, NMS, ImF, NKSS/Laget, Søndagsskolen Norge, Frikirken. Av disse er det kun Søndagsskolen Norge som ikke er medlem i NORME.
6. WEA har følgende formulering om bibelsyn i sitt trosgrunnlag: ”We believe in the Holy Scriptures as originally given by God, divinely inspired, infallible, entirely trustworthy; and the supreme authority in all matters of faith and conduct.” (<http://www.worldea.org/whoweare/statementoffaith>)
7. I oktober 2013 ble jeg utnevnt til ”Lausanne Senior Associate for Media Engagement”.
8. Det henvises til følgende artikler i *The Lausanne Movement: A Range of Perspectives*: ”Introductory Chapter: Evangelical Perspectives on Mission – from Lausanne to Cape Town” (medforfattere: M. S. Dahle og K. Jørgensen) s. 1-10; ”Communicating Lausanne – Yesterday, Today and Tomorrow” (medforfatter: J. Cameron) s. 99-112; ”Resourcing the Global Church: A Guide to Key Lausanne Resources 1974-2013” (medforfatter: M. S. Dahle) s. 113-128; ”Mission in 3D: A Key Lausanne III Theme” s. 265-279; ”Moving on from Cape Town – Beyond the 40th Lausanne Anniversary” (medforfattere: M. S. Dahle og K. Jørgensen) s. 461-472. Se også ”Media Messages Matter: Towards a New Missiological Approach to Media Engagement”, *Norsk Tidsskrift for Misjonsvitenskap* 2/2014, 105-121. Tilgjengelig online: http://egede.mf.no/sites/default/files/dokumenter/pdf/NTM_2014_2_Dahle.pdf
9. ”Resourcing the Global Church”, 125.
10. Se bl.a. T. Engelsviken ”The Role of the Lausanne Movement in Modern Christian Mission” i *The Lausanne Movement: A Range of Perspectives*, 26-44; T. Tennent ”Lausanne and Global Evangelicalism – Theological Distinctives and Missiological Impact” i *The Lausanne Movement: A Range of Perspectives*, 45-60.
11. <http://norme.no/om-norme/lausannepakten/>. Den offisielle engelske versjonen lyder slik: ”2. *The authority and power of the Bible*. We affirm the divine inspiration, truthfulness and authority of both Old and New Testament Scriptures in their entirety as the only written word of God, without error in all that it affirms, and the only infallible rule of faith and practice. We also affirm the power of God’s word to accomplish his purpose of salvation. The message of the Bible is addressed to all men and women. For God’s revelation in Christ and in Scripture is unchangeable. Through it the Holy Spirit still speaks today. He illumines the minds of God’s people in every culture to perceive its truth freshly through their own eyes and thus discloses to the whole Church ever more of the many-colored wisdom of God.” (<http://www.lausanne.org/content/covenant/lausanne-covenant>)
12. Teksten er hentet fra <http://www.lausanne.org/content/lop/lop-3#2>. LOP 3 er også tilgjengelig som hefte i Didasko-serien, se <http://www.didaskofiles.com/>.
13. CTC, ”Preamble”, <http://www.lausanne.org/content/ctc/ctcommitment#preamble>.

-
14. <http://www.lausanne.org/content/manifesto/the-manila-manifesto>
 15. Se særlig "Mission in 3D: A Key Lausanne III Theme".
 16. I redaksjonskomiteen satt også den norske MF-teologen og missiologen Tormod Engelsen.
 17. <http://www.lausanne.org/nb/cape-town-erklæringen-2/cape-town-erklæringen#p1-6>
 18. Det henvises her til CTC II.D.2.
 19. CTC II.D.1. <http://www.lausanne.org/nb/cape-town-erklæringen-2/cape-town-erklæringen#p2-4>. Dette avsnittet om "unådde og uberørte folkeslag" har altså overskriften "Discerning the Will of Christ for World Evangelization".
 20. Se <http://www.lausanne.org/networks/issues/scripture-engagement>.
 21. CTC, "Foreword", <http://www.lausanne.org/content/ctc/ctcommitment#foreword>.
 22. Se også "Resourcing the Global Church: A Guide to Key Lausanne Resources 1974-2013".
 23. "Appendix B: Introduction to Inductive Bible Study" i L. Olesberg *The Bible Study Handbook. A Comprehensive Guide to an Essential Practice* (Downers Grove, IL: IVP Connect/InterVarsity Press, 2012), 234-235. Lindsay Olesberg arbeider som bibelinspirator i studentlagsbevegelsen i USA og er samtidig Lausanne Senior Associate for Scripture Engagement.